

нархическото управление въ Княжеството, съгласно съ измѣненията, внесени въ Конституцията отъ III-то Обикновено Народно Събрание, петий декемврий настоящата (минжлата?) 1883 година.

„Чл. 2. — Народната консервативна партия съхранява вѣрностъ и преданностъ къмъ престола на *Негово Височество Българский Князь Александръ I-й* и къмъ династията му; сжщо тя питае неизмѣнна признателностъ къмъ *Всероссийский Императорский домъ* и къмъ братския намъ руски народъ.

„Чл. 3. — По отношение къмъ народа, консервативната партия ще се стараетъ да защитава истинскитѣ негови интереси, и да го ръководи въ изпълнение на неговитѣ граждански длъжности, както и да го просвѣтява въ управление на неговитѣ законни права.

„Чл. 4. — Консервативната партия счита за своя обязанностъ да поддържа всѣко правителство, до когато то управлява държавата впредѣлитѣ на дѣйствующитѣ конституционни закони и до когато то пази законността и порядъка въ страната.

„Чл. 5. — Пълна самостоятелностъ въ вътрѣшното управление и устройство на Княжеството.

„Чл. 6. — Въ интереса на държавнитѣ служби народната консервативна партия поддържа, че чиновницитѣ трѣба да се взиматъ исклучително изъ между числото на най-способнитѣ и честнитѣ български граждани, безъ да се гледа на коя партия тѣ принадлежатъ.

„Ето нашата программа, това е нашето вѣрую. Вѣстника излиза и неговата тактика е на гърдитѣ му; въ нейната сила той вѣрва.

„Малко години се изминаха отъ нашето освобождение, но много и много работи, много промѣнения видя нашата страна, нашия народъ. Той видя лица, системи, форми, гонения, даже анархии, но нето на едно се спря. Той ги заминава, хвърля, презира, нѣкои даже и непогледва. И всичко това трѣбваше да остави практическия свой резултатъ, всичко това трѣбваше да ни даде извѣстна доза умъ и разумъ, че държава не може да се строи нито въ въздуха, нито пакъ подъ земята и че формитѣ и системитѣ сж гибелни за една страна, когато тѣ се приспособяватъ по влиянието на фантазията и на страститѣ, по прищевкитѣ на користьта. Прак-